

Carolina Astudillo

Marc Ferrer

Dostopos

(Ana Pfaff i Ariadna Ribas)

Luis López Carrasco

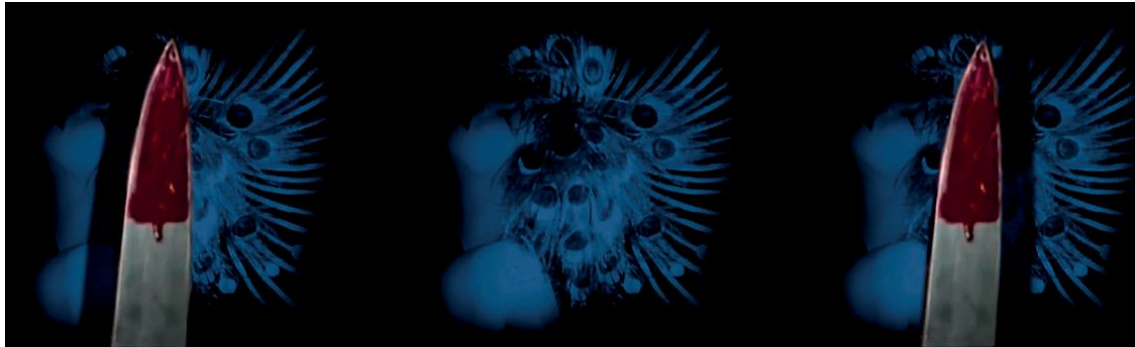
Pablo García Canga

Pilar Monsell

Gener / juny 2021

El penúltim i el darrer divendres del mes

Dies curts

Obrim un nou espai dins la programació regular de la Filmoteca dedicat al curtmetratge proper, autores i autors emergents o poc presents als circuits majoritaris d'exhibició ens acompanyen cada mes per presentar una selecció de la seva obra i compartir els processos de creació.

La cita és doble, el penúltim i l'últim divendres del mes: la primera, pensada com a lloc d'intercanvi i reflexió sobre l'experiència concreta de la pràctica i les bases conceptuals de cada cineasta a partir d'una programació de peces curtes; la segona, entesa com l'oportunitat d'aprofundir en les diferents filmografies amb la projecció d'un llargmetratge significatiu en el conjunt de les seves trajectòries.

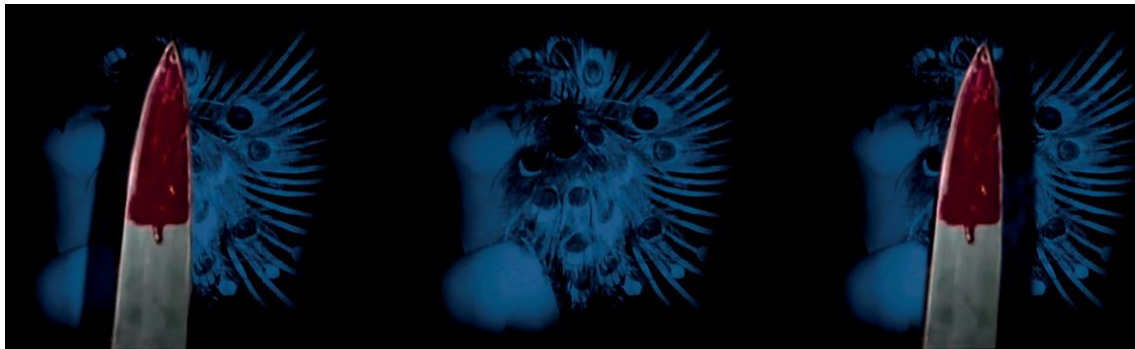
Espai de trobada i descoberta, l'edició del 2021 comptarà amb Carolina Astudillo, Marc Ferrer, Dostopos (Ana Pfaff i Ariadna Ribas), Luis López Carrasco, Pablo García Canga i Pilar Monsell.

A més, el cycle està ideat en coordinació amb els Serveis Educatius de la Filmoteca per tal d'acostar el treball i la cinematografia locals als centres educatius del barri del Raval de Barcelona amb qui es fa una tasca de mediació, així com a les escoles de cinema i universitats amb les quals col·laborem habitualment per mitjà de l'Aula de Cinema.

Dies curts 2021

Gener / juny

El penúltim i el darrer divendres del mes

22 i 29 de gener

Marc Ferrer

19 i 16 de febrer

Carolina Astudillo

12, 19 i 26 de març

Dostopos

(Ana Pfaff i Ariadna Ribas)

23 i 30 d'abril

Pilar Monsell

21 i 28 de maig

Luis López Carrasco

18 i 25 de juny

Pablo García Canga

A la sessió inaugural del cicle Dies curts, divendres 22 de gener a la Sala Laya, Marc Ferrer obrirà les portes al seu procés de creació i compartirà imatges, reflexions i documentació relativa al seu univers personal, que beu i homenatja a referents tan diversos com la Nouvelle Vague, Fassbinder, John Waters o el *giallo* banyat per la seva visió més *marica*. En aquesta sessió es podrà veure per primera vegada en pantalla gran el seu darrer curtmetratge, *El corazón rojo*, presentat en l'edició online del Festival de Cinema d'Autor 2020, una comèdia sobre les desventures sentimentals d'un grup d'amics que té el festival D'A com a teló de fons. La sessió es completarà amb la projecció d'un altre curt de Ferrer, *¿Qué sabemos del asesino?*, i hi actuarà en directe Adrià Arbona, del grup Papa Topo, conegut com la versió *millennial* mallorquina de Michel Legrand i responsable de les bandes sonores de la filmografia de Ferrer.

El curt *El corazón rojo* és també un epíleg d'un dels llargmetratges més celebrats de Marc Ferrer, *Putxa y Amada*, que es podrà veure divendres 29 de gener a les 19.00 h i diumenge 31 de gener a les 16.00 h, amb presentació i col·loqui posterior a càrrec del director i altres membres de l'equip de la pel·lícula. El film és una comèdia que narra les constants ruptures i reconciliacions d'en Marcos, un director de cinema en crisi creativa, i l'Adrià, compositor de música pop. *Putxa y amada* també es va presentar al D'A, i inclou aparicions tan icòniques com la de la cantant Yurena, de l'estimada Mónica del Raval o Nausicaa Bonnín, que s'interpreta a ella mateixa.

Una ocasió per celebrar el cinema i viure la tan esperada festa, des d'una sala de cinema.

Marc Ferrer

Si hi ha un cineasta que hagi retratat l'underground de la Barcelona actual, aquest és Marc Ferrer. Tot i la seva joventut (Sabadell, 1984), ha fet tres llargmetratges i enguany, enmig d'una pandèmia mundial, està acabant el quart. I és que aquest cineasta no es mou en els estàndards de la indústria i, de fet, els intenta dinamitar. Considerat per molts el cronista d'una generació pop, *queer*, precària i exquisidament *trash*, obsequia, a qui li segueix la pista, amb un film o curtmetratge a l'any. Treballa sempre amb equips petits i rodejat de les seves amistats, a qui considera i atorga el paper d'*stars*, com si es tractés d'un Andy Warhol a la catalana.

Graduat en Comunicació Audiovisual a la UPF, la filmografia de Marc Ferrer consta de diversos curtmetratges com *El corazón rojo*, *Mi odio en tu corazón*, *Los últimos románticos* i *Qué sabemos del asesino*. També ha realitzat diversos videoclips per a Papa Topo, La Prohibida i Luis Miguélez. Va debutar en el llargmetratge el 2016 amb *Nos parecía importante*, i des d'aleshores ha realitzat tres llargs més: *La maldita primavera* (2017), *Putas y amada* (2018) i *¡Corten!*, encara inèdit. La filmografia de Marc Ferrer s'ha presentat en festivals com el D'A, l'Atlántida Film Fest, Abycine, Rizoma, Lesgaycinemad o Cinespaña de Toulouse (França), entre d'altres.

Les sessions de 'Dies curts' de Marc Ferrer

El corazón rojo

MARC FERRER, 2020. Int.: Marc Ferrer, Julia Betrián, Carlos Ballesteros, Marta Bassols, Jordi Beltrán, Yonay Boix, Zaida Carmona. Catalunya. VE. 30'. Arxiu Digital.

També s'hi projectarà el curt *¿Qué sabemos del asesino?*

Divendres 22 / 19.00 h Sala Laya

Conversa amb el cineasta i actuació musical en directe d'Adrià Arbona.

Puta y amada

MARC FERRER, 2018. Int.: Marc Ferrer, Adrià Arbona, Julia Betrián, Nausicaa Bonnín, Yurena, Zaida Carmona. Catalunya. VE. 65'. DCP.

Una comèdia que narra les constants ruptures i reconciliacions d'en Marcos, un director de cinema en crisi creativa, i l'Adrià, compositor de música pop. Tant Marcos com les seves dues amigues, Zaida i Júlia, s'embarquen en una sèrie de relacions superficials, que els faran transitar des del simple egoisme fins a la revelació i la presa de consciència de l'ésser estimat. A la pel·lícula hi participen Nausicaa Bonnín, interpretant-se a si mateixa, i la cantant Yurena, immersa a Barcelona per protagonitzar el *remake* de *Te querré siempre*, en aquest conte moral sobre el pas del temps i la desidealització.

“Es tracta d'un cineasta inimitable, que disfressa la seva sorprenent maduresa estilística d'una aparent ingenuïtat propera a la dels seus. Entre el cinema francès de la Nouvelle Vague i la comèdia adolescent, amb la frescor d'un tema pop –aquelles cançons del grup Papa Topo– i la malenconia del cinema de François Truffaut, *Puta y amada* és una pel·lícula que va directa al cor des del lloc on habita la cinefília.”

(Festival de Cinema d'Autor).

Divendres 29 / 19.00 h Sala Laya

Diumenge 31 / 16.00 h Sala Laya

Presentació i col·loqui posterior a càrrec de Marc Ferrer i altres membres de l'equip.

La Filmoteca continua al febrer, amb Carolina Astudillo, el cicle *Dies curts*, el nou espai dedicat al curtmetratge i les cinematografies més properes. Auteurs i autors emergents o poc presents als circuits majoritaris d'exhibició hi són presents cada mes per presentar una selecció de la seva obra i compartir els processos de creació.

Precisament Carolina Astudillo va ser una de les cineastes participants en l'origen de *Dies curts*, iniciat virtualment durant el confinament. Ara tenim l'oportunitat de gaudir de les seves pel·lícules en pantalla gran, a la Sala Laya, acompanyades d'una conversa on ens traslladarà les claus del seu particular mètode de treball, basat en una fascinant immersió en els arxius (ha passat moltes hores remenant els de la Filmoteca de Catalunya), i també presentarà el seu segon llarg, *Ainhoa: yo no soy esa*, inèdit encara tot i haver estat premiat al festival de Màlaga.

Carolina Astudillo

Nascuda a Santiago de Chile. Realitzadora, periodista, investigadora i docent. Diplomada en Estudios de Cine per la Universidad Católica de Chile i Màster en Documental Creatiu de la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha desenvolupat la seva vida professional en la investigació, la creació documental i l'escriptura, tot tenint d'eix vertebrador les dones i la memòria històrica. Els seus treballs cinematogràfics basculen entre el cinema experimental i el documental.

<https://carolinaastudillo.com/>

El gust i l'interès per l'arxiu de Carolina Astudillo fan de la seva filmografia una mena de poètica d'imatges trobades, de les quals transforma el destí a través d'un treball creatiu de recerca i reflexió. En la primera sessió veurem per primera vegada a la gran pantalla i en continuïtat algunes de les seves peces curtes, un conjunt unitari d'experiències cinematogràfiques que amb els anys han anat configurant una obra coherent. Es tracta d'assajos estètics —notes, com ella mateixa n'anomena alguns— entorn de preocupacions comunes plantejades sota diverses formes i contextos: la dificultat del testimoni, l'escriptura d'una història no oficial a través de filmacions familiars, la construcció i transmissió de les memòries a les societats contemporànies, l'elaboració visual del cos femení o la temptativa d'esbossar una mena de filiació simbòlica entre generacions de dones.

Sota el guiatge de la cineasta, traçarem un recorregut que parteix de la primerenca *Lo indecible* (2012), segueix amb dues “notes” per al seu primer llargmetratge, *El gran vuelo* (2014), i conclou amb els curts més recents: petits films subtils on treballa el muntatge de la imatge amb la veu en off per revelar el sentit profundament polític d'unes escenes aparentment anodines. La trobada entre totes elles rau potser en aquesta voluntat obstinada d'obrir les imatges: de fer-les parlar desmuntant-les i muntant-les amb nous elements, posant-les en tensió i qüestionant-les per fer-ne emergir, com diria Benjamin, els punts de conflicte.

La segona sessió permetrà veure com aquesta metodologia i aquesta poètica femenina de Carolina Astudillo es materialitzen en la seva segona incursió en el llargmetratge, *Ainhoa: yo no soy esa*.

Les sessions de 'Dies curts' de Carolina Astudillo

Sessió de curtmetratges

CAROLINA ASTUDILLO MUÑOZ, 2012-2020. Catalunya. VE. 41'. Arxiu digital.

Es projecten els films: *Herencia* (2020); *Naturaleza muerta* (2020); *Un paseo por New York Harbour* (2019); *El deseo de civilización: notas para El gran vuelo* (2014); *Líbranos de ellas: notas para El gran vuelo* (2014), i *Lo indecible* (2012).

Divendres 19 de febrer / 19.00 h Sala Laya
Conversa amb Carolina Astudillo Muñoz

Ainhoa: yo no soy esa

CAROLINA ASTUDILLO MUÑOZ, 2018. Catalunya- Xile. VE. 98'. DCP.

La família d'Ainhoa Mata Juanicotena va filmar, gravar i fotografiar la seva vida durant molts anys. A l'adolescència, a finals dels anys vuitanta, Ainhoa comença a escriure tot el que no volia explicar a ningú. Els diaris de vida conservats fins a la seva mort descriuen una dona ben diferent de la que coneixien els seus familiars i amics. Com els escrits de tantes altres dones que la van precedir, aquests textos íntims revelen una infinitat de temes lligats a l'experiència femenina, alhora que esbossen una crònica alternativa de la història oficial de l'Espanya dels anys noranta. El film és també travessat per la poesia de Sylvia Plath, Alexandra Pizarnik i Anne Sexton, o pels dietaris de Frida Kahlo i Susan Sontag. Carolina Astudillo l'ha concebut així com un lloc d'interlocució, un exercici artístic, intel·lectual i polític que obre la porta a una relació creativa entre dones i una filiació simbòlica entre generacions. Premi al millor llargmetratge documental al Festival de Cinema Espanyol de Màlaga el 2018.

Divendres 26 de febrer/ 19.00 h Sala Laya
Presentació a càrrec de Carolina Astudillo Muñoz
Diumenge 28 de febrer / 16.00 h Sala Laya

El col·lectiu Dostopos (Ana Pfaff i Ariadna Ribas), és el protagonista del mes de març del cicle *Dies curts*, l'espai dedicat al curtmetratge i els creadors emergents propers.

Ana Pfaff i Ariadna Ribas són dues de les muntadores més destacades del cinema català recent, col·laboradores de cineastes com Albert Serra, Carolina Astudillo, Carla Simon, Meritxell Colell o Carlos Marques-Marcet. Plegades han creat Dostopos, un projecte on experimenten lliurement amb les imatges des d'un apropament intuïtiu i lliure, basat en el muntatge i més pendent de la plasticitat dels materials que de la perfecció formal o qualsevol estructura narrativa. Aquesta pràctica els permet tot tipus de jocs creatius, plens de sensualitat i poesia, vinculats al *found footage*, el collage animat o la manipulació del negatiu.

Dostopos presentaran una selecció de les seves peces conjuntes en una sessió performativa amb el cineasta David Domingo i el poeta Gabriel Ventura i l'exposició d'alguns materials de treball, alhora que cadascuna mostrarà un dels seus darrers treballs com a muntadora en dues sessions més.

Dostopos

Dostopos se senten còmodes amb els formats amateur i el món analògic —el paper, la pintura, les fotos antigues, el súper-8, les gravacions familiars—, els quals treballen des de tècniques digitals retroalimentant, així, el seu treball com a muntadores. La relació amb la música i la dansa, el ritme, el cos i el moviment travessa la seva obra, i la banya de sensualitat i poesia.

www.dostopos.info

<http://cargocollective.com/anapfaff/>

<https://www.ariadnars.com/>

Les sessions de 'Dies curts' de Dostopos:

Sessió de curtmetratges

DOSTOPOS, 2012-2020. Catalunya. SD/VOSE. 30'. Arxiu digital

L'Ana Pfaff i l'Ariadna Ribas, cineastes que formen part del projecte Dostopos, conversaran sobre la seva obra i el seu procés creatiu en una sessió que comptarà amb la participació de David Domingo (cineasta) i Gabriel Ventura (poeta), i l'exposició d'alguns materials de treball.

Selecció de curtmetratges formada per: *Brana Calypso Dendrita* (Stanley Sunday amb Darío Peña, Dostopos i Africa Pseudobruitismos, 2012); *Luna cautiva serpiente roja bandeja de plata* (Dostopos, 2017) i *Poesia* (Dostopos, Artur Tort, 2020).

Divendres 19 de març / 19.00 h Sala Laya

Conversa amb Dostopos

Panquiaco

ANA ELENA TEJERA, 2020. Panamà. VOSE. 85'. DCP.

Cebaldo, un indígena de Panamà, treballa d'ajudant en un vaixell de pesca al nord de Portugal. En la seva soledat, pateix de nostàlgia, i els records l'abstreen de la seva rutina diària, submergint-lo en un viatge de retorn al seu poble, Guna Yala.

“A *Panquiaco* treballem personatges i conflictes reals en escenaris ficcionats. A mi això em sembla que més que cinema, és una experiència, una sensació. El protagonista interpreta el seu propi conflicte, el conflicte de pertinença, el conflicte d'identitat i de tornar al lloc d'origen, on les memòries del passat no hi són. És un personatge que s'emmiralla en Panquiaco, un home que, segons la mitologia, va guiar Núñez de Balboa fins a l'oceà Pacífic i, després, trist per haver traït la seva tribu, es va entregar al mar” (Ana Elena Tejera).

Divendres 26 de març / 19.00 h Sala Laya

Presentació a càrrec d'Ana Elena Tejera, directora del film, i Ariadna Ribas (muntadora de Panquiaco i membre de Dostopos)

Dissabte 27 de març / 19.30 h Sala Chomón

Hamada

ELOY DOMÍNGUEZ SERÉN, 2018. Suècia-Noruega-Alemanya. VOSE. 89'. DCP.

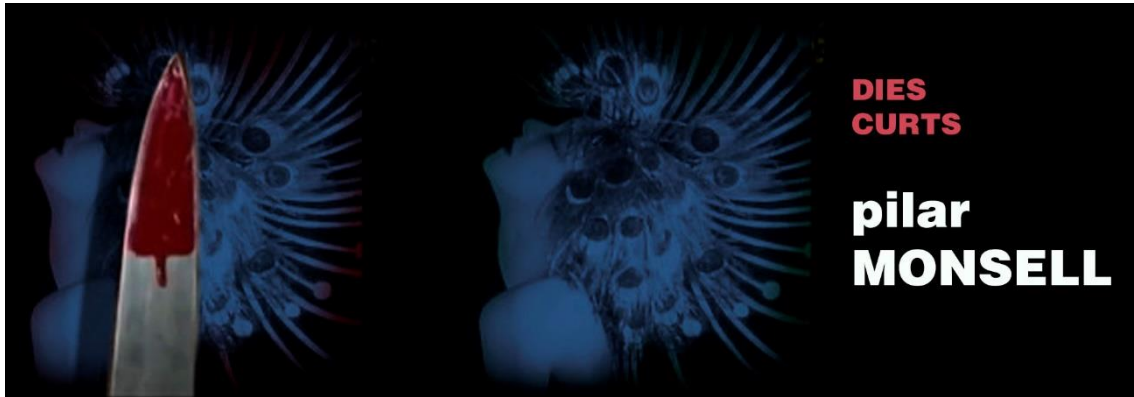
Un retrat atípic, ple de vitalitat, humor i situacions inesperades, d'un grup de joves amics que viuen en un camp de refugiats enmig del desert del Sàhara. Un camp minat i el segon mur militar més gran del món, construït pel Marroc, separa aquests amics de la seva terra natal, que tan sols coneixen per les històries que els van contar els seus pares.

“És un retrat d'una comunitat petita. Tinc moltes hores d'imatges esplèndides d'altres veïns sahrauís que no formen part del muntatge final. Tant la muntadora Ana Pfaff com jo vam comprendre que les personalitats, les energies, els temperaments i els punts de vista dels protagonistes podrien proporcionar una perspectiva bastant representativa d'aquesta generació de sahrauís: com s'enfronten a la seva quotidianitat, frustrant i incerta, des d'una vitalitat i un sentit de l'humor admirables" (Eloy Domínguez Serén).

Dimarts 30 / 19.00 h Sala Laya

Presentació a càrrec d'Anna Pfaf (muntadora del film Hamada i membre de Dostopos)

Dimecres 31 / 19.30 h Sala Chomón

La Filmoteca continua al mes d'abril el cicle *Dies curts*, el nou espai dedicat al curtmetratge i les cinematografies més properes, amb la directora Pilar Monsell. Auteurs i autors emergents o poc presents als circuits majoritaris d'exhibició hi són presents cada mes per presentar una selecció de la seva obra i compartir els processos de creació.

Espai de trobada i descoberta, l'edició del 2021 de *Dies curts* compta amb Marc Ferrer, Carolina Astudillo, Dostopos (Ana Pfaff i Ariadna Ribas), Luis López Carrasco, Pablo García Canga i Pilar Monsell.

A mig camí entre la reflexió política, la introspecció més íntima i el document històric, el cinema de Pilar Monsell qüestiona les imatges, en un exercici comparatiu entre passat i present que busca resignificar allò que observem, tornar-li la vivesa i plantejar nous interrogants. La impremta crítica de la seva obra se suma a la bellesa i prestància formal del treball en format analògic, i sovint es vertebrava a través del diàleg entre el metratge propi i el material d'arxiu, configurat per imatges caigudes en l'oblit que ella rescata i posa en relació.

És des de la reivindicació de la dona anònima (creadora, treballadora, revolucionària) i el pes en l'imaginari col·lectiu i històric d'aquesta que es traçarà el fil conductor de la projecció del divendres 23. La cineasta obrirà la sessió amb veu pròpia a *Dos sueños después*, continuarà amb dues peces on dialogaran les *cuidadoras de patio* andaluses amb les dones que van iniciar el Motín del pan a Còrdova l'any 1652, i acabarà amb la projecció de diverses peces muntades a partir de l'arxiu de cinema domèstic de la Filmoteca d'Andalusia. La segona sessió presentarà el seu primer llarg, *África 815*, realitzat a partir de l'arxiu fotogràfic i les memòries escrites pel seu pare sobre l'experiència del servei militar al Sàhara espanyol el 1964.

Pilar Monsell

Pilar Monsell (Còrdova, 1979) és cineasta, artista i investigadora. És llicenciada en Comunicació Audiovisual (UMA, 2004), Tècnica Superior de Fotografia Artística (San Telmo, Màlaga 2001) i Màster en Cinema Documental de Creació a la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona (2007). Actualment està establerta a Madrid, des d'on realitza projectes artístics i audiovisuals tant per a televisió com per a cinema emprant diversos registres que van de cinema-assaig al documental, passant pel cinema experimental o el cinema de memòria i arxiu.

El seu primer treball, *Distancias* (28 min), s'estrena i rep el Premi del Públic en el 49 Festival dei Popoli 2008 (Florència) i posteriorment recorre nombrosos festivals internacionals com el MedFilm Festival de Roma, el Festival de Cine Migrante de Buenos Aires, la Muestra de Cine Experimental de Maldonado (Uruguai), Ourense Film Festival, Festival de Cine Africano de Tarifa i Documenta Madrid, entre d'altres.

El 2009, la realitzadora s'incorpora al Laboratorio de Creación de Play Doc – Festival de Documentales de Tui per participar en la direcció d'un retrat filmat que es roda entre 2009 i 2013. El 2012, finalitza el curt *Pan, Trabajo y Libertad* (25 min), estrenat el mateix any a Doc Lisboa, i també col·labora en el projecte cinematogràfic col·lectiu francès *100journs*, amb la peça + 46 (6 min). Durant el 2013 rep la beca Manuel Cintra Ferreira del Seminari Internacional de Cine Documental Doc's Kingdom 2013, on realitza el curt *Vulcão* (11 min).

El seu primer llargmetratge, *África 815*, va tenir la seva estrena mundial a Doc Lisboa 2014, i a Espanya es va estrenar al SEFF-Sevilla 2014. Premio Exhibición Festival Márgenes 2014, millor documental Zinegoak Bilbao 2015, menció especial del Jurat a CEME DOC México, Premi Panorama Platja D'Aro al Festival de Cine Independent L'Alternativa de Barcelona 2015. També ha participat en nombrosos festivals com IBAFF Murcia 2015, Cinema du Reel París 2015, États Généraux du film documentaire 2015, The Limit of our Gaze/New York University 2015, Cinespaña Toulouse 2015, etc. La pel·lícula se segueix mostrant en programacions de festivals, centres Culturals i institucions artístiques com l'exposició de Federico Guzmán *Tuiza: las culturas de la jaima* el 2016 al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía o l'exposició col·lectiva *Provincia 53: arte, territorio y descolonización del Sáhara* al MUSAC – Museo de Arte Contemporáneo de Castilla y León i al CDAN – Centro de Arte y Naturaleza de Huesca el 2017 i 2018.

El 2016 desenvolupa el programa expositiu *Cuidadoras de patios: lo íntimo-público*, projecte que continua el 2017 amb la instal·lació cinematogràfica *Córdoba 1652* i el 2018 amb *Cassandra y las mujeres olvidadas*.

El 2017 fa la primera exposició individual, *Pilar Monsell: ÁFRICA 815, paraíso perdido*, a La Virreina – Centre de la Imatge de Barcelona, sota el comissariat artístic de Valentí Roma. També el 2017, el seu curt *Dos sueños después* s'estrena al Festival de Cine de Málaga, on obté el Premi Especial del Jurat, i després recorre altres festivals internacionals com Fronteira Experimental Film Festival (Brasil), L'Alternativa Festival de Cine Independent, Festival Mondiale de Cinemas Sauvages de Brussel·les o Back to the future Rotterdam – Festival for analogue moving images and optical sound.

La temporada 2018/2019, Monsell treballa com a realitzadora al programa *Salvados* de La Sexta TV, dirigit i produït per Jordi Évole i Ramón Lara (Producciones del Barrio) on realitza programes com “Sexo: La Mala educación”, “Temporeras” o “Banca Navidad”.

El 2020, estrena el llargmetratge documental per a televisió *ELLAS*, produït per Atresmedia Studios i Buendía Studios, pel qual rep el premi Triángulo Cultura Cogam a la direcció. També el 2020 estrena el curt *Una revuelta sin imágenes* (14 min), que s'ha presentats a festivals internacionals com el New York Film Festival, Doc Lisboa, Festival de Cine de Gijón, Festival de Málaga, Festival de Cine Europeo de Sevilla, Arica Doc Chile i La inesperada de Barcelona, i ha estat nominat al premi al millor curt de no ficción dels Premios ASECAN del Cine Andaluz 2021.

Els darrers anys Pilar Monsell ha format part de diversos projectes artístics col·lectius: va ser cofundadora del Laboratorio Reversible de Barcelona, dedicat a la creació i experimentació en cinema analògic, on va participar de 2014 a 2020; va desenvolupar el projecte performatiu de cine analògic *Principio Máquina de Coser* amb el duo Prismáticas, amb l'artista visual Aitzibier Olaskoaga; el 2018 i 2019 participa activament en el Laboratorio Contravisiones, espai de pensament “entre imatges” format per la filòsofa Andrea Soto juntament amb Marta Dahó, Iván Pintor i Felipe Oyarzún a La Virreina – Centre de la Imatge de Barcelona.

Combina la seva tasca professional com a directora/realitzadora amb la realització de tallers de creació, així com realitzant col·laboracions en diverses pel·lícules com a muntadora i guionista, com a *JOTAKE*, de Aitziber Olaskoaga (col·laboració en direcció i guió, muntadora), *Dos islas*, d'Adriana F. Castellanos (muntadora), *No cow on the ice*, d'Eloy Domínguez Serén (imatges en súper-8), *Bikimel D.O.* de diversos autors (muntadora), *Nacional VI*, de Pela del Álamo (muntadora), *Avant*, de Juan Álvarez Neme (producció de camp), *Cubas*, de Tamara Cubas (desenvolupament), *TIR Corridoio 5*, d'Alberto Fasulo (producció de camp), etc.

<http://proxemica.es/>

Les sessions de 'Dies curts' de Pilar Monsell:

Sessió de curtmetratges

PILAR MONSELL, 2016-2020. Catalunya. VE. 30'. 16mm.

Dos sueños después (2017); *Las flores no quieren viento* (2016); *Una revuelta sin imágenes* (2020);
Sèrie 8S8: *Danza de las ninfas*; *Topless cuts*; *Cine Trabajo Doméstico*.

Sèrie de peces creades a partir de materials dipositats a l'arxiu de cinema domèstic del "Proyecto mi vida" de la Filmoteca de Andalucía.

Divendres 23 d'abril / 19.00 h Sala Laya

Conversa amb Pilar Monsell

África 815

PILAR MONSELL, 2014. Catalunya. VE. 66'

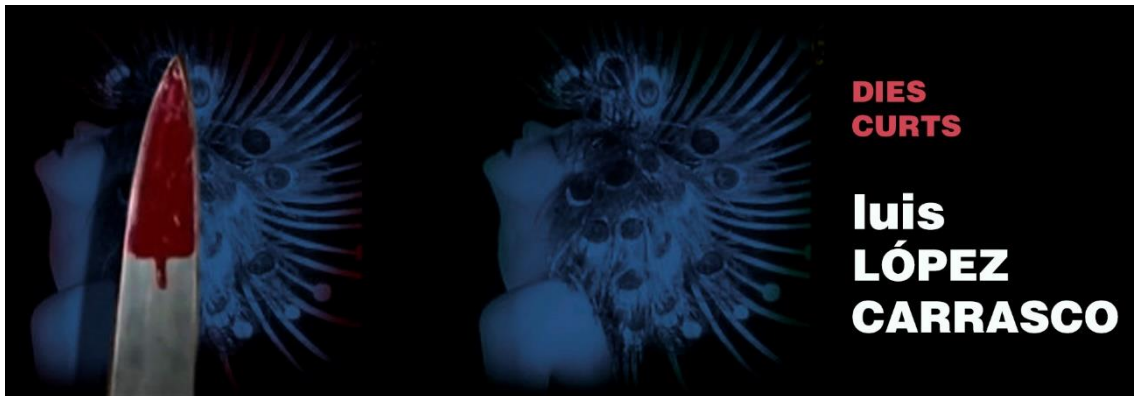

A l'arxiu fotogràfic i les memòries escrites pel seu pare sobre l'experiència del servei militar al Sàhara espanyol el 1964, la cineasta troba el paradís perdut al qual ell sempre intenta tornar. L'amor romàntic, la independència i la família componen l'escenari d'un refugi que ens obliga a repensar el sentit d'aquestes velles paraules.

Divendres 30 d'abril / 19.00 h Sala Laya

Presentació a càrrec de Pilar Monsell

Dimarts 4 de maig / 19.00 h Sala Laya

La Filmoteca continua al mes de maig el cicle *Dies curts*, el nou espai dedicat al curtmetratge i les cinematografies més properes, amb Luis López Carrasco, el director del documental que ha estat destacat per la crítica com una de les millors pel·lícules de l'any passat i guardonat amb dos premis Goya, *El año del descubrimiento*.

Autores i autors emergents o poc presents als circuits majoritaris d'exhibició hi són presents cada mes per presentar una selecció de la seva obra i compartir els processos de creació. Espai de trobada i descoberta, l'edició del 2021 de *Dies curts* compta amb Marc Ferrer, Carolina Astudillo, Dostopos (Ana Pfaff i Ariadna Ribas), Pilar Monsell, Luis López Carrasco i Pablo García Canga.

Cineasta, escriptor i professor de Comunicació Audiovisual a la Universidad de Castilla-La Mancha UCLM, el 2008 Luis López Carrasco cofunda el col·lectiu audiovisual Los Hijos, dedicat al cinema documental i experimental. Buscant sempre com el cinema es pot relacionar amb el passat, Luis López Carrasco treballa sovint amb formats com el súper-8 i els 16 mm, reforçant l'intent de reconstruir allò quotidià.

Coincidint amb el reconeixement de públic i crítica del seu segon llargmetratge, *El año del descubrimiento*, que forma part també de la programació del cicle *Els millors films de l'any 2020*, el cineasta ens acompanyarà el divendres 21 de maig per presentar una selecció dels seus curtmetratges en una sessió dedicada al cinema com a retrat.

El programa recorre un camí de retrats diferents partint de la peça dedicada al seu avi a *Aurelio Autónomo*, i seguint per peces fetes per a amics i col·laboradors com Ion de Sosa al videoclip *Habitantes*. Conclourà amb l'artista i figura clau de la movida madrilenya Tesa Arranz, a *Aliens*.

El cicle es completa amb el salt al llargmetratge de Luis López Carrasco, *El futuro*, de 2013, una mirada agredolça a la movida madrilenya i tota la seva generació.

Luis López Carrasco serà present en les sessions del seu cicle a la Filmoteca de divendres 21 de maig a les 19.00 h a la Sala Laya (selecció de curts) i dissabte 22 de maig a les 17.00 h a la Sala Chomón (*El año del descubrimiento*, assistirà al col·loqui posterior).

Luis López Carrasco

Luis López Carrasco (Murcia, 1981) és cineasta, docent i escriptor. Cofundador del col·lectiu audiovisual Los Hijos, dedicat al cinema documental experimental. El seu treball com a director s'ha projectat en nombrosos festivals internacionals com Locarno, Rotterdam, Nova York, Toronto, BAFICI o Viennale i centres d'art contemporani internacionals com el Georges Pompidou o l'ICA London; i a Espanya al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, CCCB, MUSAC, Marco, Tabakalera de Donostia, La Casa Encendida, IVAM, Cendeac o Guggenheim Bilbao.

Actualment és professor a les escoles SUR, ECAM i ESCAC i col·labora regularment en les pàgines de cultura de la revista CTXT.

Entre els curtmetratges que ha dirigit es troben *Circo* (2010), *Fuente grande* (2016) i *Aliens* (2017), on torna a dirigir la mirada al passat recent d'Espanya. El curt va ser guardonat a Cinespaña (Toulouse), Dokufest Kosovo i FIDOCS (Santiago de Chile).

El futuro va ser el seu primer llarg en solitari, aclamat internacionalment i presentat al festival de Locarno i al D'A de 2014. *El año del descubrimiento* (2020) ha estat premiat a Cinéma du réel (París), Thessaloniki Documentary Festival i Jeonju International Film Festival, va inaugurar l'Alternativa 2020, i entre molts altres guardons ha rebut 2 premis Goya (al millor llargmetratge documental i al millor muntatge) i el Premi Sant Jordi de la Crítica Cinematogràfica de Catalunya a la millor pel·lícula de 2020.

Com a escriptor ha publicat el llibre *Europa*.

Les sessions de 'Dies curts' de Luis López Carrasco:

Sessió de curtmetratges

LUIS LÓPEZ CARRASCO, 2009-2017. Espanya.

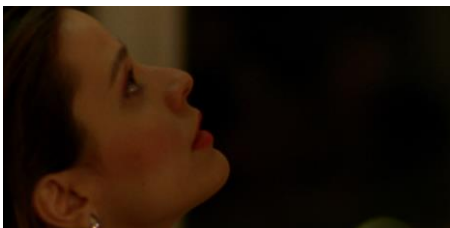

Aurelio Autónomo (2009); *Taquicardigas-Habitantes* (2007); *Hannelore Rising* (2010); *Dead Particles* (2010); *Aliens* (2017).

Divendres 21 de maig / 19.00 h Sala Laya
Presentació i diàleg a càrrec de Luis López Carrasco.

El futuro

LUIS LÓPEZ CARRASCO, 2013. Int.: Lucía Alonso, Rafael Ayuso, Queta Herrero, Marta Bassols, Marina Blanco, Manuel Calvo, Sara Campos. Espanya. VE. 67'. DCP.

Després de la victòria del PSOE a les eleccions generals del 1982, un grup de joves celebren alegrement una festa. Semblava que a Espanya tot estava per venir, tot era futur. Tanmateix, el futur també sembla apropar-se a una velocitat enorme, com un forat negre que devora tot allò que es troba

al seu pas. Luis López Carrasco, membre del col·lectiu Los Hijos, realitza una *opera prima* sobre el desencís dels vuitanta a Espanya, un retrat de la *movida madrilenya* que deixa fora tots els estereotips de l'època. Una mirada a una generació que gradualment es va desentendre del compromís polític i social per abraçar la diversió, l'individualisme i el materialisme. "He fet la pel·lícula a manera de proposta política i revisió generacional, però també conté moltes filies i fòbies personals. Parlo dels vuitanta perquè retratant un grup d'amics divertits, nocturns, podia fer un retrat indirecte de la meva generació" (Luis López Carrasco).

Divendres 28 de maig / 19.00 h Sala Laya

Diumenge 30 de maig / 19.00 h Sala Laya

El año del descubrimiento

LUIS LÓPEZ CARRASCO, 2020. Suïssa-Espanya-Catalunya. VE. 200'. DCP.

El 1992 tenen lloc a Espanya dos esdeveniments fonamentals: els Jocs Olímpics de Barcelona i l'Exposició Universal de Sevilla, vinculada a la celebració del V Centenari de la Descoberta d'Amèrica. Deu anys després de la pujada al poder del PSOE de Felipe González, Espanya apareix davant la comunitat internacional com un país efervescent, modern i civilitzat. Una futura potència econòmica mundial. Tanmateix, a Cartagena, els avalots i les protestes pel tancament de fàbriques i el desmantellament industrial adquireixen una violència creixent fins a acabar amb l'incendi del parlament regional amb còctels Molotov. Millor film al Festival de Mar del Plata, Goya al documental i millor film al festival Cinéma du Réel, entre altres premis.

Dissabte 22 de maig / 17.00 h Sala Chomón
Presentació a càrrec de Luis López Carrasco.

El cicle *Dies curts* arriba aquest mes de juny al final de la seva primera edició amb Pablo García Canga. Aquest nou espai dedicat al curtmetratge i les cinematografies més properes, ha convidat mitja dotzena d'autores i autors emergents o poc presents als circuits majoritaris d'exhibició, que han presentat una selecció de la seva obra i han compartit els processos de creació.

Un espai de trobada i descoberta que en aquesta primera edició de 2021 ha comptat amb Marc Ferrer, Carolina Astudillo, Dostopos (Ana Pfaff i Ariadna Ribas), Pilar Monsell, Luis López Carrasco i Pablo García Canga.

Resulta fascinant pensar que els textos, els llibres o les pel·lícules es creen en un context i un moment determinats, però que un cop projectades i llegides prenen vides i camins infinits depenent de les mans a les quals vagin a parar. Pablo García Canga és un cineasta que també escriu, pensa, programa i parla de cinema quan en té ocasió. Les seves pel·lícules poden néixer i créixer amb un article, de vegades amb una pel·lícula antiga, de vegades amb una carta o la història que algú li ha explicat de passada. Tot i que ell sembla estar sempre prestant l'atenció que es mereixen les coses més subtils.

Podem pensar que és un cineasta de la paraula, un guionista avesat als diàlegs i que domina l'escriptura, però en el seu cinema també hi trobem cossos, mans, gestos i espais amb els quals ens acostem a entendre què significa estimar, trobar-se, perdre's i, en definitiva, sentir.

Pablo García Canga serà present en tres sessions de passi únic on es podrà veure tota la seva obra com a director, des dels seus inicis abans de començar l'escola de cinema fins a les darreres i reconegudes creacions. Una oportunitat única per conèixer i dialogar amb aquest cineasta nascut a Madrid el 1981 i diplomad en direcció de cinema per La Fémis, l'Escola Nacional Superior de Cinema de França. A més a més, Pablo García Canga ha treballat com a traductor i escriu per a revistes de cinema com Lumière i llibres col·lectius. L'any 2020, es publica el seu darrer llibre, *Ozu, multitudes*, que aprofitarà per presentar en un acte especial a la Biblioteca del Cinema.

Les sessions de 'Dies curts' amb Pablo García Canga a la FilmoTeca:

Dijous 17 de juny 18.00 h

Biblioteca del Cinema

Presentació del llibre *Ozu, Multitudes*, de Pablo García Canga

Acte gratuït amb inscripció prèvia a:
bibliofilmoteca.cultura@gencat.cat

Divendres 18 de juny 19.00 h

Sala Laya

Sessió de curtmetratges I

Pissing Territories

PABLO GARCÍA CANGA, 2012. Int.: Maud Wyler, Guillaume Verdier, Jean-Charles Dumay. França. VOSE. 21'. Arxiu digital.

Ella li va dir que no s'havia de pixar al carrer. Li ho va dir a Dubrovnik, on es van conèixer. Sis mesos més tard, a París...

La nuit d'avant

PABLO GARCÍA CANGA, 2020. Int.: Maud Wyler. França. VOSE. 16'. Arxiu digital.

De nit. No dorm. Ha vist una pel·lícula. Ella l'explica.

Divendres 25 de juny 19.00 h

Sala Laya

Sessió de curtmetratges II

Retrato en dos tiempos

PABLO GARCÍA CANGA, 2014. Int.: José Juan Rodríguez, Chloé Chevalier, Aitor Allué, Julia Mattei. França-Espanya. VOSE. 49'. Arxiu digital.

Una noia francesa a Madrid. Una trobada amb un noi. Una desaparició. Torna dos anys més tard. Una trobada amb un altre noi. O és el mateix?

De l'amitié

PABLO GARCÍA CANGA, 2018. Int.: Chloé Chevalier, Alexander Cole, Maxime Kerzanet, Sylvain Sounier. França-Espanya. VOSE. 30'. Arxiu digital.

Un, després dos, després tres, després dos, després un, després zero. De l'amistat, de l'amor, de la memòria, de l'oblit. I una mica de la democràcia, també.

Diumenge 27 de juny 19.00 h

Sala Laya

Sessió de curtsmetratges III

Para Julia

PABLO GARCÍA CANGA, 2003-2004. Espanya. VE. 37'. Arxiu digital.

Una ruptura, una carta, un viatge, amics, dibuixos, filmar per entendre alguna cosa o, potser, simplement per fer alguna cosa.

Quand il connut qu'il était mort *Cuando supo que estaba muerto*

PABLO GARCÍA CANGA, 2014-2018. Int.: Maud Wyler. França. VOSE. 44'. Arxiu digital.

Deu anys més tard, torna a les imatges gravades per a una pel·lícula anterior: *Para Julia*.